Μεγαλειώδης προβλέπεται ἡ ἀπογευματινὴ συγκέντρωσις εἰς τὴν πλατεῖαν Γεωργίου, ὅπου θὰ ὁμιλήσῃ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Ριζοσπαστικὴ Ἕνωσις θὰ θριαμβεύσῃ τῶν ἐκλογῶν τῆς 3ης Νοεμβρίου, ἵνα συνεχίσῃ τὸ ἔργον της πρὸς ἀναδημιουργίαν τοῦ Ἔθνους.

ΕΠΕΚΤΕΙΝΕΤΑΙ Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΝΑ ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΜΕΡΙΚΑ ΑΔΥΣΩΠΗΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΜΙΑ ΕΝΘΑΡΡΥΝΤΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ ἀτόμου καὶ εἰς μίαν ἐποχήν, ὅπως ἡ σύγχρονος, τὴν ὁποίαν χαρακτηρίζουν ἐπιτεύγματα, ποὺ πρὶν ἀπὸ ὀλίγας δεκάδας ἐτῶν θὰ ἐθεωροῦντο ὡς ἀποκυήματα νοσηρᾶς φαντασίας, ἡ ἀνθρωπότης ἐξακολουθεῖ νὰ ἀντιμετωπίζῃ ἕνα κολοσσιαῖον καὶ τραγικὸν πρόβλημα· τὸ πρόβλημα τῆς ὁλονὲν αὐξανομένης ἐγκληματικότητος εἰς ὅλα τὰ πλάτη τῆς ὑδρογείου μας.

Εἶναι δὲ ἀξιοπερίεργον, ἀλλὰ καὶ ἔντονα ἀνησυχητικὸν τὸ γεγονός, ὅτι ηὐξημένον ποσοστὸν ἐγκληματικότητος ἐμφανίζουν κυρίως αἱ λεγόμεναι προηγμέναι χῶραι, ἐκεῖ ὅπου ὁ πολιτισμὸς καὶ τὸ διοτικὸν ἐπίπεδον τοῦ λαοῦ ἀνέρχονται σταθερῶς καὶ συνεχῶς τὰς βαθμίδας τῆς κοινωνικῆς προόδου.

Εἶναι εὔλογον, λοιπόν, ν' ἀπορῇ ὁ μέσος ἄνθρωπος καὶ νὰ ἐκπλήσσεται πρὸ μιᾶς τοιαύτης ἀντιθέσεως, τὴν ὁποίαν συνθέτουν εἰς τὰς συγχρόνους κοινωνίας ἀφ' ἑνὸς ἡ ἀναμφισβήτητος πολιτιστικὴ ἐξέλιξις καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ πανθομολογουμένη ἠθικὴ κατάπτωσις.

Ποία, ὅμως, ἡ ἀντίδρασις τῆς Κοινῆς Γνώμης ἐξ αὐτῆς τῆς διαπιστώσεως; Ποία ἡ στάσις τῆς πλειοψηφίας τῶν κατοίκων τῆς γῆς ἐναντι τοῦ ποσοστοῦ ἐκείνων τῶν συνανθρώπων των, ποὺ κατασπιλώνει τὸ ἀνθρώπινον γένος καὶ τὸ ὑποβιβάζει εἰς τὴν τάξιν τῶν κτηνῶν; Ἀνησυχοῦμεν, θλιβόμεθα, ἀγανακτοῦμεν, ἀλλὰ τί κάμνομεν διὰ νὰ περιστείλωμεν τὸ κακὸν εἰς τὸ ἐλάχιστον.

Τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ φαίνεται ὅτι ἀπησχόλησαν εἰς τὰς διαφόρους χώρας ὡρισμένα ἀπὸ τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ ὑγιὲς κοινωνικὸν τμῆμα ἄτομα, τὰ ὁποῖα ἀντελήφθησαν, ὅτι, παραλλήλως πρὸς τὴν κρατικὴν μέριμναν, πρέπει νὰ κινηθῇ καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία.

Ἡ πρώτη αὐτὴ ὀρθὴ σκέψις δὲν ἄργησε νὰ ὑλοποιηθῇ εἰς τὴν συγκρότησιν ὀργανισμῶν, ποὺ ἔθεσαν ὡς σκοπὸν ἀφ' ἑνὸς τὴν διερεύνησιν τῶν αἰτίων ποὺ προκαλοῦν τὸ ἔγκλημα καὶ ὀδηγοῦν εἰς τὴν διάπραξίν των, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν δημιουργίαν καταλληλοτέρων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν καὶ περιστολήν του κοινωνικῶν συνθηκῶν.

Ἀποτελεῖ δὲ καύχημα διὰ τὴν χώραν μας, ὅτι τὸ ἔξοχον τοῦτο παράδειγμα ἔσπευσαν ἀμέσως νὰ μιμηθοῦν ὡρισμένα ἐκ τῶν πλέον ἐπιλέκτων μελῶν τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξεπήδησεν ὁ «Ὀργανισμὸς Προλήψεως τοῦ Ἐγκλήματος».

Ὁ Ὀργανισμὸς αὐτός, προϊὸν ἐξ ὁλοκλήρου τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ἔθεσεν ὡς βάσιν τῆς ἀποστολῆς του τὴν πρόληψιν τοῦ ἐγκλήματος εἰς τὰς πηγάς του. Πρὸς ἐκπλήρωσιν δὲ τοῦ προορισμοῦ του, κατήρτισεν, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ γνωστοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Δημοσίων Σχέσεων, ἕνα μακρόπνοον πρόγραμμα, τὸ ποῖον ἤδη ἤρχισε νὰ ἐφαρμόζῃ, ἀφοῦ διήλθε τὸ στάδιον τῆς προεργασίας μετ' ἐπιτυχίας. Κύριοι στόχοι τοῦ προγράμματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν ὑλοποίησιν τοῦ πρώτου μέρους ποὺ ἀφορᾷ τὴν διαφώτισιν τῆς Κοινῆς Γνώμης, εἶναι:

Ἡ κινητοποίησις τῶν πνευματικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων.

Ἡ κινητοποίησις τοῦ Τύπου, τοῦ Ραδιοφώνου καὶ παντὸς ἄλλου μέσου δημοσιότητος.

Ἡ κινητοποίησις σωματείων καὶ συλλόγων μὴ κερδοσκοπικῶν πρὸς ὀργάνωσιν διαφωτιστικῶν ὁμιλιῶν, διαλέξεων καὶ ἄλλων ἐκδηλώσεων.

Ἡ συνεργασία μετὰ τῶν δημοσίων διοικητικῶν καὶ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν.

Ἡ ὀργάνωσις μιᾶς ἑβδομάδος προλήψεως τοῦ ἐγκλήματος κλπ.

Πέραν τούτων καὶ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ προγράμματος, προβλέπονται ὁ ἔλεγχος τῶν μέσων ψυχαγωγίας καὶ μορφώσεως τῶν νέων, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν πορισμάτων τοῦ Κέντρου Ἐγκληματολογικῶν Ἐρευνῶν, τὸ ὁποῖον συνεργάζεται μετὰ τοῦ Ο.Π.Ε. καὶ ἔχει ὡς μέλημα τὴν συστηματικὴν ἔρευναν καὶ κατ' ἐπιστήμην σπουδὴν τοῦ ἐγκλήματος εἰς τὴν χώραν μας, ἡ δημιουργία φυτωρίων - λεσχῶν διὰ τὴν ψυχικὴν διάπλασιν τῶν νέων κ. ἄ.

Ἕνα τοιοῦτον, ὅμως, μεγαλόπνοον ἔργον, ὡς διαφαίνεται ἐκ τῶν ὀλίγων ποὺ ἀνεφέρθησαν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτελεσθῇ ἀπὸ μία δρᾶκα ἀνθρώπων.

Εἶναι ἀπαραίτητος ἡ συνεργασία καὶ ἡ ὁπωσδήποτε συμπαράστασις ὅλων τῶν ἠθικῶς καὶ ψυχικῶς ὑγιῶν κοινωνικῶν μονάδων, αἱ ὁποῖαι μὲ πίστιν εἰς τὸ ἔργον καὶ μὲ ἰδανικὸν τὴν οἰκοδόμησιν μιᾶς ἀνταξίας τῶν Ἑλληνοχριστιανικῶν διδαχῶν κοινωνίας θ' ἀποδυθοῦν εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἠθικὴν ἐξυγίανσιν τοῦ τόπου.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ συνεργασθοῦν μετὰ τοῦ Ο.Π.Ε. ἢ ὁπωσδήποτε νὰ ἐνημερωθοῦν ἐπὶ τῶν συγκεκριμένων ἐπιδιώξεων αὐτοῦ, δύνανται νὰ ζητήσουν πληροφορίας ἀπὸ τὰ γραφεῖα τοῦ Ὀργανισμοῦ (Ἀκαδημίας 63, Τ. Τ. 142, τηλ. 632-129 καὶ 621-493).

ΕΠΙ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΟΡΤΗ

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

ΤΟΥ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
Δημάρχου, πρώην ὑπουργοῦ

Ἡ πίστις, εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχει ὅσον πουθενὰ ἀλλοῦ βάθος. Εἶναι συμφυὴς μὲ τὸν χαρακτῆρα τῶν ἀνθρώπων, δεμένη μὲ τὴν ὑπόστασίν των, συνυφασμένη μὲ τὴν ὀντότητά των. Θὰ τὸ διαπιστώσετε δέ, κατὰ τὸν πληρέστερον τρόπον, εἰς τὴν Κεφαλληνίαν. Νησὶ μὲ ἔντονον πνευματικότητα, μὲ συνεχῆ ἀνησυχίαν σκέψεως, μὲ ψυχικὴν δόνησιν καὶ ἔξαρσιν, νησὶ στοχασμοῦ, ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης, τέχνης, νησὶ γεμάτο ἀπὸ πνευματικοὺς σπινθῆρας καὶ ἔφεσιν δημιουργίας, πάλλεται, συγχρόνως, ὁλόκληρον ἀπὸ τὴν πίστιν. Καί, βέβαια, ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὴν πίστιν, πρὸς τὸν προστάτην Ἅγιον Γεράσιμον. Εἶναι μία ἐκδήλωσις μὲ πλούσιον λυρισμόν, μὲ ἔξαρσιν μὲ συναισθηματικὴν γοητείαν αὐτὸς ὁ ψυχικὸς δεσμός, ποὺ ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τοῦ συνήθους καὶ γίνεται μονιμότης καὶ παραδίδεται ἀπὸ γενεᾶς, εἰς γενεὰν καὶ ἀντύσσεται, διὰ νὰ ἀνθηφορήσῃ καὶ νὰ ἀποδώσῃ.

Εἶχα πολλὰς εὐκαιρίας, διὰ νὰ διαπιστώσω, ὅτι ὁ Ἅγιος τῶν Ὁμαλῶν ἐκφράζει τὴν συνείδησιν τῆς ἀρετῆς εἰς τὴν κορύφωσίν της, εἶναι ἡ ἐγκαρδίωσις καὶ ἡ δικαίωσις, ἡ ἐλπὶς καὶ ἡ παρηγορία, τὸ παράδειγμα καὶ ἡ προτροπὴ πρὸς ἀγαθοποίαν. Καὶ δὲν θὰ λησμονήσω πόσον ἀκεραίαν εἶχεν αὐτὴν τὴν διαπίστωσιν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκ τῶν σεισμῶν δοκιμασίας, ὅτε ἔφθασα εἰς τὸ Ἀργοστόλι, ὡς ὑπουργὸς ἀποκαταστάσεως τῶν Ἰονίων Νήσων. Ἔφευγεν ἀκόμη, ὑπὸ τοὺς πόδας ἡ Γῆ. Ὁ Ἐγκέλαδος δὲν εἶχεν κορεσθῆ. Ἡ ὀργή του ἐξηκολούθη νὰ πλήττῃ τὰ Ἰόνια. Ἡ Κεφαλληνία εἶχε σωρευθῆ εἰς ἄμορφον σωρὸν ἐρειπίων. Ὁ σπαραγμὸς εἶχεν ἁπλωθῆ ὑπεράνω αὐτῶν. Οἱ ἄνθρωποι ἐθρήνουν τοὺς χαμένους ἰδικούς τους, ἐθρήνουν τοὺς προσφιλεῖς, ποὺ συνήντησαν θάνατον φρικιαστικόν, ἐθρήνουν τὰ ἀγαθά των, πολλὰ ἢ ὀλίγα, ποὺ εἶχον καταστραφῆ. Ἡ εἰκὼν ἦτο εἰκὼν πόνου καὶ ἀπελπισίας. Ἐβλέπατε τὴν ἀπόγνωσιν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, εἰς τὰ βλέμματα, ποὺ ἐστηλώνοντο ἀπλανῆ εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁρίζοντος, ὡσὰν νὰ ἀνέμενον διὰ νὰ ἀνιχνεύσουν ἐκεῖ τὴν περαιτέρω θέλησιν τοῦ πεπρωμένου.

Καὶ ὅμως, εἰς τὴν Κεφαλληνίαν δὲν ἠμποροῦσε παρὰ νὰ ἔλθῃ γρήγορα ἡ ἀνάκτησις τῆς αὐτοπεποιθήσεως. Ὕστερα ἀπὸ τὴν πρώτην συγκλονιστικὴν ἐντύπωσιν, ὕστερα ἀπὸ τὸν φοβερὸν ψυχικὸν σπασμόν, οἱ Κεφαλλῆνες ἐπανεῦρον ταχέως τὴν ἔφεσιν διὰ τὴν ζωήν, τὴν αὐτοπεποίθησίν των, τὸν ἠθικόν δυναμισμόν των. Ἐξεκίνησαν πάλιν, ἀπὸ τὴν πίστιν, ἀπὸ τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀρχήν. Ἐξεκίνησαν εἰδικώτερον ἀπὸ τὴν πίστιν πρὸς τὸν Ἅγιον Γεράσιμον, πρὸς τὸν Ἅγιόν των. Δὲν ἠμποροῦσε παρὰ νὰ τοὺς βοηθήσῃ εἰς τὴν κρισιμωτέραν ὥραν, εἰς τὴν ὥραν τοῦ σπαραγμοῦ. Δὲν ἠμποροῦσε παρὰ νὰ στὰ θῇ κοντά των, ὁδηγὸς καὶ ἐπίκουρος καὶ νὰ ἀνοίξῃ, εἰς τὴν ψυχήν, νέαν ὁδόν. Καὶ ἡ ὁδὸς ἤνοιξε.

Σήμερον οἱ Κεφαλλῆνες, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, θὰ διατρανώσουν τὴν νοερὰν ἀφιέρωσίν των εἰς τὴν μεγάλην μνήμην. Καὶ θὰ δώσουν τὸν παλμὸν καὶ τὸν τόνον τῆς βαθυτάτης εἰλικρινείας, εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς συγκινήσεως καὶ τῆς ἐξάρσεως ποὺ ἀπλοῦται γύρω ἀπὸ τὸν ἑορτασμόν.

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

ΑΛΛΑΣΣΕΙ ΣΤΑΘΕΡΩΣ Η ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΓΗΣ

Ἀπίστευτη ἡ δημογραφικὴ σύνθεσις τοῦ πλανήτου μας

Γεννήσεις, θάνατοι, γάμοι, διαζύγια

ΠΑΡΙΣΙ. — Οἱ Γάλλοι, οἱ Ὁλλανδοὶ καὶ οἱ Νορβηγοὶ ἐλπίζουν νὰ κρατήσουν τὸ παγκόσμιο ρεκὸρ «ἐλπίδος μακροζωΐας», δηλαδὴ 75 χρόνια κατὰ μέσον ὅρον. Αὐτὸ φαίνεται κατὰ μέσον ὅρον. Αὐτὸ φαίνεται ἀπὸ μιὰ στατιστικὴ τοῦ ΟΗΕ, τοῦ ὁποίου μία ὑπηρεσία συνεκέντρωσε ἄφθονα καὶ ἐξακριβωμένα δημοσιογραφικὰ στοιχεῖα ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον.

Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ εἶναι πολλὰ καὶ ποικίλα. Ἡ Ἀκτὴ τοῦ Ἐλεφαντόδοντος π. χ. κατέχει τὸ ρεκὸρ ὑψηλοῦ ρυθμοῦ γεννήσεων, δηλαδὴ 56,1 γεννήσεων ἐπὶ 1.000 κατοίκων. Ταυτοχρόνως ὅμως ἡ ἰδία αὐτὴ μικρὴ χώρα τῆς Ἀφρικῆς ἔχει καὶ τὸ ρεκὸρ θνησιμότητος μὲ 33,3 θανάτους ἐπὶ 1.000 κατοίκων. Ὁ μικρότερος ρυθμὸς γεννήσεων ἐμφανίζεται στὴν Δυτικὴ Γερμανία, 10,6 γεννήσεις ἐπὶ 1.000 κατοίκων. Τὸ μικρότερο ποσοστὸ θνησιμότητας τὸ ἔχει ἡ Ἰσλανδία μὲ 7 θανάτους ἐπὶ 1.000 κατοίκων καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις μὲ 7,2 θανάτους ἐπὶ 1.000 κατοίκων.

Τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ θνησιμότητος μεταξὺ τῶν παιδιῶν τὸ ἔχει τὸ κράτος τῆς Γκαμπὸν στὴν Ἀφρική, ὅπου ἐπὶ 1.000 παιδιῶν τὰ 160 πεθαίνουν πρὶν κλείσουν ἕνα χρόνο. Τὸ μικρότερο ποσοστὸ παιδικῆς θνησιμότητος τὸ ἔχει ἡ Ὁλλανδία μὲ 15,4 θανάτους παιδιῶν ἐπὶ 1.000 Ἀκολουθεῖ ἡ Σουηδία μὲ 15,5 θανάτους ἐπὶ 1.000 παιδιῶν.

Στὰ νησιὰ Φάλκλαντ, σύμφωνα πάντοτε μὲ τὰ ἴδια στοιχεῖα, παρουσιάζεται μεγαλύτερο ποσοστὸ γάμων, 13,7 ἐπὶ 1.000 κατοίκων. Ἀκολουθεῖ ἡ Ἀλβανία μὲ 11,3 ἐπὶ 1.000 κατοίκων.

Στὴν ἴδια ἔκθεσι τοῦ ΟΗΕ ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς ἐμφανίζεται στὸ ὕψος τῶν 3.069.000.000 ψυχῶν στὰ μέσα τοῦ 1961, δηλαδὴ κατὰ 61.000.000 μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν ἀντίστοιχο πληθυσμὸ τοῦ 1960 καὶ κατὰ 560.000.000 μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν πληθυσμὸ τοῦ 1950. Στὴν τελευταία αὐτὴ αὔξησι ἡ Ἀσία ἐκπροσωπεῖται μὲ 337.000.0000 ψυχές.

Σὲ κάθε τετραγωνικὸ χιλιόμετρο στὴ γῆ ἀντιστοιχοῦν 23 πρόσωπα ἔναντι 18 πρὸ δεκαετίας. Ἡ μεγαλύτερη πυκνότης πληθυσμοῦ σημειώνεται στὴν Ὁλλανδία μὲ 346 ἄτομα κατὰ τετραγωνικὸ χιλιόμετρο. Ἡ ἀραιότερα κατωκημένη χώρα εἶναι ἡ Αὐστραλία, μὲ κάτι ὀλιγώτερον τοῦ ἑνὸς ἀτόμου κατὰ τετραγωνικὸ χιλιόμετρο.

Ὁ ὑψηλότερος ρυθμὸς διαζυγίων σημειώνεται στὶς Παρθένους Νήσους τοῦ Εἰρηνικοῦ — 41,3 διαζύγια ἐπὶ 1.000 κατοίκων. Ἀκολουθεῖ ἡ Ἡνωμένη Ἀραβικὴ Δημοκρατία μὲ 2,32 ἐπὶ 1.000 κατοίκων. Τὸ μικρότερο ποσοστὸ διαζυγίων ἐμφανίζεται στὴν Βόρειο Ἰρλανδία καὶ στὸ Περοῦ. Στὶς δύο αὐτὲς χῶρες ἐκδίδεται ἕνα διαζύγιο ἐπὶ 10.000 κατοίκων.

Κατὰ τὰ ἴδια στοιχεῖα, τὸ Τόκιο, εἶναι ἡ μεγαλύτερη πόλη, μὲ 8.310.027 κατοίκους. Ἀκολουθοῦν στὴ σειρά:

Νέα Ὑόρκη 7.781.948, Σαγκάη 6.990.000, Μόσχα 6.262.000, Βομβάη μὲ 4.306.000, Πεκῖνο 4.001.100, Σικάγο 3.550.000, Κάϊρον 3.348.000, Ρίον Ἰανέϊρον 3.223.000, Τιέν - Τσὶν 3.220.000, Λονδῖνον 3.195.114.

Φαίνεται ἴσως παράξενη ἡ σειρὰ τοῦ Λονδίνου, ἀλλάζει ὅμως, ὅταν ὁ πίνακας συνταχθῇ μὲ βάσι τὴν «μείζονα περιφέρειαν» πόλεως, δηλαδὴ καὶ μὲ τὰ προάστια ὁπότε τὸ Λονδῖνον ἀνεβαίνει στὰ 8.171.900 κατοίκων, τὸ Τόκιο στὰ 11.370.000 καὶ ἡ Νέα Ὑόρκη στὰ 10.694.000.

Η ΕΞ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Τοῦ κ. ΣΩΤΗΡ. Α. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ ὡς πρωθυπουργός, εἰς ἀμερόληπτον διεξαγωγὴν ἐπικειμένων ἐκλογῶν, ἀπὸ κοινοῦ ὁρισθεὶς Ἐπόπτης κ. Σ. Μαυρομιχάλης, Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐπαναφέρει ὑπὸ τοιαύτην ἰδιότητα τὴν ἀνάμνησιν τῶν πρὸ τριετίας ἑορτῶν ἐπὶ τῇ 1503ῃ ἐπετείῳ τῆς ὑπὸ τοῦ Παύλου ἐν τῇ πόλει τῆς Ἀθηνᾶς πρὸ τοῦ ταπεινοῦ ϑωμοῦ «τοῦ ἀγνώστου θεοῦ» καταλύσεως τοῦ μεγαλουργήματος τῆς λατρείας τῶν Ὀλυμπίων θεῶν. Τὸ μέγιστον τοῦτο γεγονὸς τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ἐπεφυλάσσετο εἰς τὸν περίδοξον ἐκεῖνον Βράχον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὸ ὑπὸ τῆς μυθολογουμένης δίκης τοῦ Ἄρεως ὑπὸ τῶν θεῶν παρωνυμούμενον Δικαστήριον, ἐπέβαλε τοὺς αἱμοστάγεῖς νόμους τοῦ Δράκοντος, τοὺς ὁποίους διὰ μέτρων ἡπιωτέρων κατήργησεν ἡ μεγαλοφυῖα τοῦ Σόλωνος, τοῦ σοφοῦ Νομοθέτου «τῆς τῶν Ἀθηναίων Πολιτείας».

Διὰ τοιούτων μέτρων, τὴν ἐξ Ἀρείου Πάγου Βουλὴν ὁ Σόλων εἶχεν ἀναβιβάσει εἰς ὑψίστην περιωπὴν «ὡς τὸ σεμνότατον καὶ δικαιότατον Δικαστήριον». Ἀναθέσας εἰς αὐτὴν τὴν ἐπὶ τῆς πόλεως, τῶν ἠθῶν καὶ τῆς θρησκείας ἐπαγρύπνησιν, κατέστησεν «ἐπίσκοπον εἶναι πάντων καὶ φύλακα τῶν νόμων», τοὺς ὁποίους αὐτὸς ἐθέσπισεν.

Ὡς τοιαύτη, κατεδίκαζε πᾶσαν αὐτῶν παράβασιν καὶ ἐπεμελεῖτο τῆς εὐκοσμίας καὶ τῆς κοινῆς εὐταξίας. Καὶ ἐν τῇ ὑπερτάτῃ αὐτῆς ἐξουσίᾳ, ἐπεσκόπει τοὺς πόρους παντὸς πολίτου, ἐτιμώρει τοὺς ὀκνηροὺς καὶ κατεδίωκε τοὺς ἀσεβοῦντας πρὸς τὰ ἤθη καὶ τὰ πάτρια. Οὕτω, καὶ εἰς τὸν δημόσιον βίον δικτατορικῶς ἐπεμβαίνουσα, ἡ ἐξ Ἀρείου Πάγου Βουλὴ ἐξόχως ἐπὶ δέκα περίπου αἰῶνας συνετέλεσεν εἰς τὴν θαυμασίαν λειτουργίαν τοῦ λαμπροῦ τῶν Ἀθηνῶν πολιτεύματος. Μὲ τοιαύτην ὑπερτάτην ἐξουσίαν τὸ ἀνώτατον ἐκεῖνο Συνέδριον περιβεβλημένον, ἀπηρτίζετο ἐξ ἐννέα Ἀρχόντων. Μόνον τῶν πολιτῶν οἱ ἄριστοι, οἱ διακρινόμενοι διὰ τὴν Ἀρετὴν καὶ τὴν ἐν τῷ βίῳ σωφροσύνην ἠδύναντο νὰ μετάσχωσιν αὐτοῦ.

Κατὰ τὸν Ἰσοκράτην, «εἰ δέ τις παρεισέδυε κακὸς εἰς Ἄρειον Πάγον, ὧ τινὲς ἐν τῇ ἰδίᾳ φύσει χρῆσθαι καὶ μᾶλλον τοῖς ἐκεῖ νομίμοις ἢ ταῖς ἑαυτοῦ κακίαις ἐμμένειν», Ἐκ τοιούτων ἀνεπιλήπτων πολιτῶν τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀπαρτιζόμενον, εἶχεν ἐπισύρει τὸν θαυμασμὸν καὶ ἀδίστακτον τὴν πανταχόθεν ἐκτίμησιν.

Ρήτορες καὶ ποιηταὶ ἠμιλλῶντο τίς πρῶτος ἐγκώμιον νὰ προσαγάγῃ αὐτῷ ἐπάξιον. Ἐκ τῶν δικαζομένων, οὐδεὶς οὐδέποτε ἐξήλεγξεν ὡς ἀδίκους τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ. Ἀκριβῶς δ' ἐκ τῆς τοιαύτης δημοσίας γνώμης ἤντλει τὴν δύναμιν τὸ πάνσεπτον τοῦτο Δικαστήριον, περιβεβλημένον μὲ τὴν ἱερότητα τῶν ἀρχαίων θεσμῶν. Μὲ τὴν ἱερότητα ταύτην, ἡ πόλις τῆς Παλλάδος διετήρει τὴν αἴγλην τῆς λατρείας τῶν θεῶν καὶ τὴν τοῦ παρελθόντος μεγαλείου ἐπιβλητικότητα, παρὰ τὴν ἐκ τῶν ἐμφυλίων πολέμων ἀναταραχὴν καὶ τὴν ἐκ τῆς Ρωμαϊκῆς κυριαρχίας ταπείνωσιν.

Ἀλλ' εἶχεν ἤδη ἔλθει ἡ ὥρα, ἵνα διὰ τῶν Ἑλλήνων δοξασθῇ «ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου». Καὶ ἀπέναντι τοῦ Βράχου, τοῦ ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς Ἀκροπόλεως, ἡ ὁποία περιέκλειε τὸ μεγαλότεχνον ἐκεῖνο σύνολον κατοικητηρίου θεῶν, ὁ ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας ἀνατροπεύς, διὰ τολμηροτάτης πνοῆς ἐν μέσῳ τῶν δεισιδαιμονεστάτων Ἀθηναίων, μὲ τὴν δᾷδα τῆς νέας τοῦ Ναζωραίου θρησκείας, ἀπεδίωξε τὰς φρικτὰς τῶν Ἐρινύων αἰτίας διὰ τοῦ φωτὸς τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς δυνάμεως τῆς Ἀγάπης.

Μὲ τοιοῦτον πρόρριζον κλονισμὸν τοῦ στηρίγματος τῶν θεσμῶν τῆς θρησκείας τῶν Εἰδώλων, μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἤρχισε καταρρέουσα ἡ ὑπάτη περιωπὴ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς Σώματος βουλευομένων ἐπὶ τῶν ὑψίστων συμφερόντων τῆς πόλεως. Ὡς ὑπέρτατον ὅμως Δικαστήριον ἐπὶ πολὺν ἀκόμη χρόνον ἐξηκολούθει νὰ διατηρῇ τὴν μεγίστην φήμην καὶ τιμήν, τῆς ὁποίας καὶ παρ' αὐτῇ ἀκόμη τῇ Ρωμαϊκῇ Πολιτείᾳ ἀπήλαυε. Καί, ὅπως ὅλα τὰ ἐγκόσμιά, ὑπέκυψεν εἰς ἀναπότρεπτον τῆς Ἱστορίας νόμον καὶ ὁ θαυμάσιος οὗτος θεσμός, τοῦ ὁποίου τὰ ἴχνη βαθμηδὸν ἐξηφανίσθησαν περὶ τὰ τέλη τῆς Δ΄ μ. Χ. ἑκατονταετηρίδος. Καὶ ἐκ τοιαύτης ἀκτινοβολίας δόξης αἰώνων, ἀπέμεινε σήμερον ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος χῶρος, ὡς μία ἔνδοξος ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἐθνικὴ ἀνάμνησις. Μὲ τὴν πανεύφημον δ' αὐτοῦ ἐπωνυμίαν καὶ μὲ ὅλας τὰς ἐγγυήσεις, ἡ Πολιτεία μας ἔγνω νὰ περιβάλλῃ τὸ ἀνώτατον τῆς χώρας Δικαστήριον, ἐν προσδοκίᾳ ὅπως αὐτὸ διὰ πνοῆς ἀμερολήπτου καὶ εὐθυτάτης κρίσεως προσπαθῇ ὁμόθυμον καὶ εὐθύτητος κρίσεως νὰ ἐπισύρῃ ἑκάστοτε ἀμέριστον τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην ἐπὶ τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ δίκαιον, ὡς λαμπὰς καταυγάζουσα τὸν Ναὸν τῆς Θέμιδος, τῆς πανυμνήτου θεᾶς.

ΣΩΤ. Α. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ ΟΜΟΓΕΝΟΥΣ

Ἀναζητοῦνται οἱ κληρονόμοι τοῦ Παναγιώτου Κουτσούζου, ἀποβιώσαντος τὸ 1951 εἰς Μελβούρνην Αὐστραλίας. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι, δέον νὰ ἀπευθυνθοῦν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν (Διεύθυνσιν Δικαστικῶν Ὑποθέσεων).

ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ

Τὸ Ἵδρυμα Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν ὑπενθυμίζει, ἐν συνεχείᾳ προηγουμένων προκηρύξεων, ὅτι κατὰ μῆνα Φεβρουάριον 1964 θὰ διεξαχθῇ διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀποστολὴν δύο ὑποτρόφων εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ἐκ τῶν Ἐπιθεωρητῶν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως καὶ δημοδιδασκάλων πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς τὰ παιδαγωγικά. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸ Ι.Κ.Υ. (Λυσικράτους 14, Ἀθῆναι, Τ. Τ. 119, τηλ. 235.580 καὶ 230.274) αὐτοπροσώπως ἢ, ἂν κατοικοῦν ἐκτὸς τῆς περιοχῆς Ἀθηνῶν, δι' ἐπιστολῆς, ἵνα λάβουν γνῶσιν τῶν ἐξεταστέων ἐπιστημῶν, γλωσσῶν καὶ ἐν γένει τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ παραλάβουν τὰ πρὸς συμπλήρωσιν ἔντυπα.

Ἡ χημικοθεραπευτικὴ εἶναι ἡ ἀποτελεσματικωτέρα τακτικὴ κατὰ τοῦ καρκίνου

ΕΞΗΦΑΝΙΣΘΗΣΑΝ ΗΔΗ 14 ΕΙΔΗ ΤΟΥΤΟΥ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ὁ δρ. Γκόρντον Ζάμπροντ τοῦ Κρατικοῦ Ἰνστιτούτου Ὑγείας λέγει ὅτι τὰ φάρμακα ἐξηφάνισαν πλήρως 14 εἴδη καρκίνου. Μολονότι πολλαὶ ζωαὶ ἔχουν σωθῆ μὲ τὴν ἔγκαιρον διάγνωσιν καὶ τὴν χειρουργικὴν ἐπέμβασιν, ἡ χημικοθεραπευτικὴ θεραπεία εἶναι ἡ πλέον ἀποτελεσματικὴ καὶ ὁ μελλοντικὸς ἀγὼν ἐναντίον τῆς ἐπαράτου νόσου θὰ βασίζεται εἰς τὸ ὅπλον αὐτό.

Ἰδοὺ μερικὰ παραδείγματα καρκίνων μὴ ἐπανεμφανισθέντων κατόπιν τῆς χρήσεως φαρμάκων. Ὁ ὄζις καὶ χρόνιος λεμφοκυτταρικός, ὁ ὄζις καὶ χρόνιος μυελοειδής, λεμφοσάρκωμα, σάρκωμα κυττάρων τοῦ διατυτοῦ ἱστοῦ, γιγαντιαῖον ἐκλεπτισμὸν λέμφωμα, νευροβλάστωμα, χοριοκαρκίνωμα, σεμίνωμα — καρκίνος τῶν γεννητικῶν ἀδένων — καὶ καρκίνος τῶν ἐπινεφριδίων. Ὅλαι αὐταὶ αἱ μορφαὶ τῶν καρκίνων δὲν εἶναι ἀπὸ τὰς συνήθεις.

Ἡ μεγαλυτέρα ἐπιτυχία ἐσημειώθη εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ χωρίου καρκινώματος — σπανία μορφὴ καρκίνου ἐγγύων γυναικῶν. Τρία φάρμακα ἐχρησιμοποιήθησαν: Μεθοτρεξάτ, βινμ